

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 41T/18/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116010477
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Vorobel
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8116010477.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Mariánom Vorobelom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19. apríla 2017 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná:

Z. H. J.. X.X.XXXX I. K., Y. G. W. Č.. XXX, Q.. N., Y..Č.. G. K. X, K.

je v i n n á

-podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona z prečinu výtržníctva,
pretože:

dňa 14.5.2015 v Q. U. S. I. K. v čase od 12.00 hod. do 12.22 hod. počas jazdy eskalátorom smerom dole do podzemného parkoviska najprv slovne atakovala K.. S.. S. G., K. X. Q. Q. Q. K. K., ktorý v tom čase išiel eskalátorom smerom hore, v súvislosti s tým, že ju v minulosti ako policajt mal udať na sociálke a dať ju sledovať políciou, kde na tento jej slovný útok ju poškodený požiadal, nech ho počká dole v priestore pri eskalátoroch a vysvetlí mu prečo ho slovne napáda, pričom po príchode dole do priestoru pri eskalátoroch obvinená čakala na poškodeného a vybrala svoj mobilný telefón so slovami, že je policajt a ona si ho môže nahrávať, kde po krátkej slovnej výmene názorov medzi poškodeným a obvinenou ho táto chytila za bundu pod krkom, na čo jej poškodený ruku zložil dole a obvinená ho vtedy udrela otvorenou dlaňou po ľavej strane tváre v oblasti ucha a sánky, pričom poškodený vzhľadom k neustále sa stupňujúcej agresivite obvinenej použil donucovacie prostriedky podľa § 51 písm. a), c) zákona č. 171/1993 Z. z. o policajnom zbore a obvinenú spacifikoval na zem a následne vyviedol z priestoru pri eskalátoroch cez dvere do priestoru podzemnej garáže vedľa vchodu, kde si ju prevzala privolaná policajná hliadka,
t e d a

fyzicky na mieste verejnosti prístupnom sa dopustila výtržnosti tým, že napadla iného

Z a t o j e j s ú d u k l a d á :

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona pri neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona v spojení s § 54 Trestného zákona a s § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu povinnej práce vo výmere 120 (stodvadsať) hodín.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd ruší výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Prešov 6T 134/2015 zo dňa 3.12.2015 ktorým obžalovanej bol podľa § 202 ods. 2 Trestného zákona uložený trest povinnej práce vo výmere 80 (osemdesiat) hodín.

o d ō v o d n e n i e :

Dňa 11.03.2016 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov, obžalobu 1Pv 318/15/7707 na Q. Z. H..

Obžaloba kládla obžalovanej za vinu, že spáchala prečin útoku na verejného čakatela podľa § 323 ods. 1 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, tak ako je tento uvedený vyššie.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, výsluchom svedka poškodeného S. G., výsluchom svedkov Z. N., E. E., O. H., S. H. ako aj prečítaním znaleckých posudkov a pripojených listinných dôkazov. Na základe uvedených dôkazov súd ustálil uvedený skutkový stav:

Obžalovaná Z. H. vo svojej výpovedi uviedla, že je pravdou, že slovný konflikt s G. začala ona ako prvá, avšak nie je pravdou, že prvá udrela G.. Najprv G. chytila za šál pod krkom, potom jej dal G. facku a ona mu ju vrátila.

Svedok poškodený S. G. uviedol, že v ten deň vykonával službu spolu s kolegom Z. N.. Obidvaja boli v civile. Ako išiel na eskalátore v OC Max Prešov, tak oproti išla obžalovaná, ktorú pozná z minulosti a začala mu vulgárne nadávať a obviňovať, že ju v minulosti mal udať na sociálke. Následne ju požiadal, aby na neho dole pri eskalátore počkala, že si to vysvetlia. Ona mu tiež vykrikovala, aby som sa jej prestal vyhrážať cez pokec. Ako boli spolu, počas hádky zavolať na mobil kolegu N., aby prišiel. Ako kolega prišiel, obžalovaná ho chytila za mikinu pod krk. On sa jej dal ruky dole, načo sa ona zahnela a dala mu silnú facku, on na toto reagoval taktiež fackou ale menšej intenzity. Ona bola naďalej agresívna a preto sa rozhodol použiť donucovacie prostriedky na jej pacifikáciu. Následne prišla zavolaná policajná hliadka. On potom odišiel na lekárske vyšetrenie, kde bola zistená percepčná strata sluchu.

Svedok poškodený vypovedal zhodne tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom. Vo svojich výpovediach podrobne popísal, ako ho mala obžalovaná napadnúť. V jeho svedeckých výpovediach súd nenašiel žiadne rozpory. Jeho opis fyzického útoku obžalovaného na svoju osobu, plne korešponduje so závermi znaleckého posudku súdneho znalca S.. X. Č.. X/XX, ktorý v tomto posudku uviedol, že zranenia tak ako sú uvedené v zdravotnej dokumentácii poškodeného mohli vzniknúť tak, ako to on opisuje vo svojej výpovedi.

Výpoveď svedka poškodeného, tiež plne korešponduje so svedeckými výpoveďami svedkov Z. N., ktorá uvádzal, že priamo videl, ako obžalovaná prvá udrela jeho kolegu G.H., pričom mu vulgárne nadávala. Obžalovaná bola agresívna, pričom voči nej bolo nutné použiť donucovacie prostriedky. Tieto skutočnosti uviedla aj svedkyňa O. E., ktorá sa nachádzala na mieste incidentu a všetko videla. Ich výpovede sú tiež v súlade s výpoveďou svedka S. H., ktorí videl časť incidentu, mimo fyzického ataku obžalovanej.

Výpoveď svedka poškodeného, teda nie sú v rozpore so žiadnym priamym alebo nepriamym dôkazom, výnimkou svedeckej výpovede svedkyne O. H., dcéry obžalovanej.

Svedkyňa O. H. uviedla, že v ten deň bola spolu so svojou mamou v Q. S. I. K.. Ako išli dole eskalátorom, tak jej matka sa dostala do slovného konfliktu s nejakým jej neznámym pánom. Matka mu uvádzala, že je karierista. Tiež si pamätá, že sa spolu hádali niečo o sociálke, niečo o policajtoch. Ona si nepamätá, že by jej matka použila pri hádke vulgarizmy. Následne videla, ako matka chytila pána za šál, načo jej on dal facku. Následne matka túto facku vrátila.

Súd má za to, že svedecká výpoveď svedkyne je nedôveryhodná, pretože je v rozpore s výpoveďou poškodeného a v rozpore s ďalšími svedeckými výpoveďami, tak ako sú tieto uvedené vyššie. Súd navyše poukazuje aj na tú skutočnosť, že neuveril aj tvrdeniu svedkyne, že si nepamätá, žeby jej matka použila pri hádke vulgarizmy. Z prečítaných listinných dôkazov je zrejmé, že obžalovaná, bola aj v minulosti za obdobné incidenty priestupkovo postihnutá, pričom bola fyzicky aj slovne agresívna, keď fyzicky atakovala ďalšie osoby a požívala na adresu týchto osôb vulgarizmy.

Ide napr. o rozkaz o uložení sankcie za priestupok sp. zn. Q.-K.-Q.-XXXX/XXXXXX-X zo dňa 14.5.2015, rozkaz o uložení sankcie za priestupok sp. zn. Q.-K.-Q.-XXXX/XXXXXX-X zo dňa 14.7.2015, rozkaz o uložení sankcie za priestupok sp. zn. Q.-K.-Q.-XXXX/XXXXXX-X zo dňa 30.10.2014.

Podľa názoru súdu svedkyňa teda vypovedala účelovo v snahe neprivodiť potrestanie svojej matky.

Z takto uvedených dôvodov má preto súd zato, že bolo preukázané, že obžalovaná Z. H. fyzicky napadla poškodeného S. G.. Súd sa však nestotožnil, žeby obžalovaná použila násilie proti poškodeného pre výkon právomoci verejného činiteľa.

Z výpovede poškodeného vyplýva, že proti obžalovanej pred incidentom nikdy neuplatňoval právomoc verejného činiteľa, t.j. ako policajt voči nej nevykonával žiadnu služobnú činnosť v zmysle zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore SR, resp. podľa Trestného poriadku. Motívom útoku obžalovanej, bola jej domnienka, že ju mal nedôvodne sledovať policajtmí, že ju udal na sociálke. Nebola tak preukázaná objektívna stránka žalovaného prečinu. Je teda právne bez významu, či obžalovaná sa domnievala, že poškodený proti nej mal takto konať ako policajt alebo ako súkromná osoba.

Z uznesenia Krajského súdu Prešov č.k. 4To/35/2016-162 zo dňa 20.12.2016 vyplýva, že konanie obžalovanej nesmerovalo proti verejnému činiteľovi pre výkon jeho právomoci, a teda obžalovaná neporušila záujem spoločnosti na nerušenom výkone právomoci verejného činiteľa, pretože sa nesprávne domnievala, že k výkonu právomoci verejného činiteľa poškodeným voči obžalovanej v minulosti došlo a tak konala v pozitívnom skutkovom omyle, pri ktorom nevedela o neprítomnosti takého znaku skutkovej okolnosti, ktorý je podmienkou trestnosti jej konania. Obdobne Krajský súd v Prešove v predmetnom uznesení s ohľadom na vyššie naznačený spôsob vykonania činu, jeho následok, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný vylúčil aj trestnú zodpovednosť obžalovanej za nespôsobilý pokus žalovaného prečinu útoku na verejného činiteľa.

Vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní má súd za preukázané, že obžalovaná najprv slovne atakovala poškodeného a to hrubo urážajúcim spôsobom na jeho osobu ako aj na osobu jeho manželky a následne pri eskalátoroch ho aj fyzicky napadla a to úderom otvorenou dlaňou po ľavej strane tváre v oblasti ucha a sánky, čím mu spôsobila otras ľavého labyrintu, ktorý sa prejavoval prechodnou poruchou sluchu, napínaním na zvracanie a ušnými šelestami s dĺžkou liečenia u poškodeného 4 dni. K slovnému a fyzickému atakovaniu došlo v poludňajších hodinách v čase od 12:00 do 12:22 hod. v Q. U. S., teda na verejne prístupnom mieste, kde sa pohybuje zvýšený počet osôb, dôkazom čoho je aj výpoveď svedkyne O. E., ktorá bola očitým svedkom vyššie uvedeného skutku. Súd má za preukázané, že obžalovaná nevhodným správaním, teda slovným prejavom takého charakteru, ktorý hrubo urazil poškodeného a zasiahol do jeho občianskej cti, dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti a následne aj fyzickým útokom na verejne prístupnom mieste narušila verejný poriadok a predmetný skutok dosiahol intenzitu hrubej neslušnosti, resp. výtržnosti.

Súd skúmal charakter skutku v zmysle § 10 ods.2 Tr. zákona, avšak vzhľadom na povahu obžalovanej a jej náchylnosť na páchanie obdobných trestných činov, čo vyplýva z vykonaných dôkazov a to najmä z rozkazov Okresného úradu Prešov o uložení sankcií za charakterovo zhodné priestupky, nie je možné posúdiť charakter činu ako nepatrný.

Po vyhodnotení všetkých hore uvedených skutočností a vzhľadom na viazanosť prvostupňového súdu názorom odvolacieho súdu má súd preto za to, že žalovaná spáchala prečin výtržníctva tak ako je uvedený v obžalobe.

Podľa § 34 ods.1 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods.2 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20170101>>.

Podľa § 54 Tr. zákona trest povinnej práce môže súd uložiť so súhlasom páchatel'a vo výmere od 40 do 300 hodín, ak ho odsudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov.

Súd u obžalovanej nezistil žiadnu poľahčujúcu a ani priťažujúcu okolnosť, preto ukladal trest v základnej trestnej sadzbe. Z trestného rozkazu Okresného súdu Prešov sp.zn. 6T/134/2015 zo dňa 3.12.2015 je zrejmé, že povinnej bol uložený trest povinnej práce v trvaní 80 hodín za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr zákona. Predmetný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 12.9.2016. Keďže obžalovaná spáchala prečin výtržníctva dňa 14.5.2015, súd zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Prešov sp.zn. 6T/134/2015 zo dňa 3.12.2015 a uložil povinnej súhrnný trest povinnej práce vo výmere 120 hodín, keďže vzhľadom na povahu činu, okolností prípadu a možnosť nápravy páchatel'a sa uloženie predmetného trestu povinnej práce vo výmere 120 hodín javí ako primerané. Súd má za to, že takýto trest zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovanou tým, že vytvorí podmienky na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Takýto trest zároveň dostatočne vyjadrí morálne odsúdenie obžalovanej spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Prešov. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Prešove.